

DEN YDRE VEJ

Menneskeheden higer og søger efter spirituel opvågning, og alligevel har søgen efter det metafysiske været afdækket og bearbejdet af få. Som en lignelse er den spirituelle opvågning gnisten, der tænder ilden. Når disse gnister opstår, udvikler de sig til en uventet flamme, men før eller senere falder ilden til ro, hvor den til sidst dør helt ud. Krishna 3000 f. kr., Abraham 2000 f. kr., Moses 1700 f.kr., Lao Tzu 700 f. kr., Guatama Buddha 500 f. kr, Jesus ”Messias”, søn af Jomfru Maria 1 f. kr. og budbringeren Muhammad *fred og velsignelser være med ham og hans familie* ”Profeternes Sejl” 570 – 632 e. kr., tilhører alle den religiøs historiske arv, hvor en stor strøm af profetiske og spirituelle læremestre efterlod et spirituel aftryk på verden. Ifølge den islamiske tradition sendte Gud budbringere til alle steder i verden, og enhver nation fik et spirituelt budskab. Kamchatkan stammen i det arktiske Rusland, de indfødte stammer fra Australien og ”Bushmen” folket fra Kalahari ørkenen i Sydafrika, var alle perfekte eksempler på nationer, der tilegnede sig dyb spirituel viden. Det ville være en absolut skam og mangel på respekt at kategorisere disse mange traditioner som latterlige eller usandfærdige. Alle trosretninger er historiske beviser på at mennesker har gennem tiden modtaget lærer og vejledere. Dog er det en kendsgerning, at alle verdensreligionerne har gennemgået en større forandringsproces. Selvom der i jødedommen, buddhisme og kristendommen stadigt pulsere med talrige tilknytter, har disse traditioner hver især gennemgået kraftige reformationer og har distanceret sig fra deres oprindelig religiøse corpus, og mainstreamen har udviklet sig hen imod en kulturel folketro. Dog har de fastholdt visse skikke og ritualer, der er bekendtgjort af religionen. Både jødedommen og buddhisme er altomfattende måder at leve på, bundet af strikse love og ritualer, der påvirker ethvert aspekt af ens liv: Det er påskrevet, hvad du kan eller ikke kan spise, hvad du kan have på eller ikke have på, hvordan du skal pleje dig selv, hvordan du skal handle ved salg og køb, og hvordan tilbedelsen og helligdagene skal dyrkes. Og selvom det virkede til at Sankt Paulus tog afstand fra Ha’La’kha¹, den jødiske lov, så udviklede kristendommen alligevel den kanoniske ret, hvor et stort mængde af love var knyttet til troen. Religionerne har lidt af et stort indgreb fra dogmatiske- og sekulære institutioner. Deres indgreb har manglet indblik i den universelle ånd. Kigger man bort fra det dogmatiske- og sekulære indgreb, så er de religiøse love ikke andet end anvisninger til den søgende, for hvordan man skal forholde sig til den verdslige tilværelse, så at den spirituelle vej bliver gjort tilgængelig.

---

¹ Paul and the Jewish Law: Halakha in the Letters of the Apostle to the Gentiles af Peter J. Tomson s. 1

Til dig sendte Vi Skriften med sandheden ned, til bekræftelse af det af Skriften, der forelå før den, og for at give vished derom. Døm imellem dem efter det, som Gud har sendt ned! Følg ikke deres lyster, bort fra den sandhed, der er kommet til dig! For hver og en af jer har Vi sat en retning og en vej. Hvis Gud havde villet, havde Han gjort jer til ét fællesskab; men Han vil sætte jer på prøve gennem det, som Han har givet jer. I skal derfor stræbe efter at komme først med det gode! Til Gud vender I alle tilbage. Da vil Han underrette jer om det, hvorom I var uenige.

Sura Maida, fra Koranen²

Man har for både godt og ondt i det sidste århundrede oplevet et fald i værdsættelsen af den holistiske og spirituelle verden. Politiske kræfter og fundamentalistister har medvirket til at dække over ånden og undergrave den spirituelle længsel. Ligeledes har islam lidt samme mængde af indgreb. I retrospekt, allerede 53 år efter budbringeren Muhammad *fred være med ham og hans familie* gik bort, udspilles den tragiske hændelse af martyrdommen af Imam Husein, barnebarnet til budbringeren Muhammad *fred være med ham og hans familie*. Dette skete d. 10. dag i måneden *muharrem*³, og markere ikke kun at hændelsen var tragisk, men signalere karambolage mellem den spirituelle tradition og verdslig foretagen.

DESERT OF KARBALA

*In the land where the winds are ever howling
Towards the sky, I lift my open arms
Above the Furat River, in which less water is flowing
Than in the tears which are moistening my eyes*

*And when a tear falls on this burning sand
I know the pain of every wounded heart
And all the tears cried for every drop of blood
Still flowing like the river of pure light*

*And so I feel far above the cruel land
This single tear purifies my life
And lifts it far above this blessed sand*

*While all the thirsty martyrs are the same
Too well remembers the desert of Karbala
The thirst of Ehlel Bayt and the blood of Husein.⁴*

af Sheikh Asaf

---

² Koranen i ny dansk oversættelse, oversat af Ellen Wulff, s. 92

³ Canon Law and the Christian Community: The Role of Law in the Church ..., af Clarence Gallagher s. 15

⁴ s. 223 i Julianna Hazens ph.d afhandling

Alle de nærmeste spirituelle arvtagere af budbringeren Muhammad *fred og velsignelser være med ham og hans familie* oplevede angreb⁵. Dog under Imam Ali's regeringsperiode⁶ oplevede Imam Ali, faderen til Imam Husein, en overvældende intern strid fra modstanderne af den spirituelle lærdom fra budbringeren Muhammad *fred og velsignelser være med ham og hans familie*. Imam Ali fortsatte arven af den universelle spirituelle tradition, men han var i svært konkurrence med den verdslige rigdom, som det formative muslimske samfund kom i stigende grad besiddelse af. Allerede i Imam Ali's regeringstid, blev det gjort klart at "verdslige Islam" og "spirituel Islam" var separate enheder. Modstanderne afviste aggressivt det spirituelle aspekt, hvilket det tidlige muslimske samfund havde fået meget glæde af at opleve under Muhammeds fysiske tilstedeværelse. Da muslimerne havde indset at korrupsionen var vidt spredt, var det for sent. Det ledte tragisk til martyrdommen af Imam Ali og senere hans ældste søn Imam Hassan, og til sidste kulminerede angrebene og tragisk udspillede martyrdommen af Imam Husein og hans 72 følgere i Karbala ørkenen i Irak. Muslimerne var blevet berøvet af deres retmæssige spirituelle leder, og var efterfølgende i en tilstand af fragmentation. Konsekvensen af denne forvirring var et indgreb forårsaget af fundamentalistiske og politiske institutioner. Ikke desto mindre har muslimerne holdt fast i deres hengivenhed til budbringeren Muhammad *fred og velsignelser være med ham og hans familie* og den hellige åbenbaring (det sidste testamente "Koranen") og deres tro på Gud den Almægtige.

Pave St. John Paul d.2. (1920 - 2005) udtrykte i offentligheden at muslimerne var hans spirituelle brødre, og skrev i sin bog *Crossing the Threshold of Hope*: "*the religiosity of Muslims deserves respect. It is impossible not to admire, for example, their fidelity to prayer. The image of believers in Allah who, without caring about time or place, fall to their knees and immerse themselves in prayer remains a model for all those who invoke the true God, in particular for those Christians who, having deserted their magnificent cathedrals, pray only a little or not at all*".⁷

Islam's dynamiske format stammer fra at bearbejde den islamiske lov *Sharia*. Hver handling har konsekvenser, og at overgive sig til loven, er at søge enhed med den universelle ånd *Baraqa*.

---

⁵ Cultural Sociology of the Middle East, Asia, and Africa: An Encyclopedia redigeret af Andrea L. Stanton, Edward Ramsamy, Peter J. Seybolt, s. 63

⁶ s. 64 Ibid.

⁷ Crossing the Threshold of Hope, af Pope John Paul II, s. 93

Sammensætningen af islamisk lov er et system af notationer, udviklet fra Koranen og Hadith. Den skrevne lov i islam er uundværlig, men giver ikke udtryk for hele troen. Den skrevne lov kan opfattes som at værende statisk, men islam er i sin sande natur en levende kunst, der kræver frihed til at udtrykke og udfolde sig, ikke alene ved religiøse helligdage, men fra dag til dag og fra øjeblik til øjeblik; den religiøse empiri og spontanitet udløser et særskilt potentiale for at udføre ens handling smukt. Ifølge en Hadith forkyndte budbringeren Muhammed *fred og velsignelser være med ham og hans familie*:

Sandelig Gud har påkrævet Ihsan (skønhed) for alt ting, så når i udfører en handling, så gør det på det smukkeste vis. Ofre i et dyr, så gør det smukt. Lad enhver af jer slibe bladet, så at dyret ikke vil lide, når i ofre det.

Hadith⁸

For at dyrke den islamiske tro, er det påkrævet at man overholder fem handlinger: ***Salah*** (som er at opretholde de fem daglig bønner), ***Zakat*** (som er at dele almisse ud), ***Sawm*** (som er at faste i måneden *Ramadan*), ***Hajj*** (som er at tage på pilgrimsfærd) og ***Jihad*** (som er en manifestation af den spirituelle udøveres konstant bestræbelse efter fred *Salam*). I en historisk kontekst, er islam et eksempel på en exceptionelt levende og trivelig tradition, og som er langt fra at udfase. I de sidste 1400 år har islam haft en masse muligheder for at udfolde og udtrykke sig, men en mangel på at tilkendegive Imam Husein's og de 72 følgeres martyrdom, formindsker troens sande ånd. Religion er ikke en politisk styreform eller anden verdslig tilegnelse, men er i virkeligheden en påmindelse og bestræbelse efter det metafysiske.

---

⁸ An Nawawis Forty Hadith, oversat af Ezzeddin Ibrahim & Denys Johnson-Davies, s. 64

⁹ Strofen *Blazing Fire* er fra en ikke udgivet digte samling skrevet af Benjamin Bacht.

DEN INDRE VEJ

*Oh little ember assist me, so blazing fire I may become
Your sparks, your ignition a peril to some
Gives warmth and hope to every seeker of love
Raging with flames the roaring fire calls You who soothes with mercy dove
Oh little ember assist me, so blazing fire I may become...⁹*

af Benjamin Bacht

Gavnlig viden tages ofte for givet og sager som virker skjulte er ofte overset. Dog, hvis viden først går tabt, kan det næsten blive umuligt at genopdage. Seks tusind års af isolation fra omverdenen mundede ud i, at de indfødte fra Andaman øen ikke længere vidste, hvordan man lavede ild.¹⁰ Deres eneste kilde til ild var lynnedslag, hvorefter de bevarede gløderne fra det forrige bål. At noget så enkelt som at lave ild var forsvundet fra deres tradition, kan virke som et mysterium. Dog er dette ikke et enkeltstående tilfælde i historien, også de tasmanske indfødte¹¹, i deres isolation, havde mistet evnen til at lave ild. Tilsvarende er meget af den muslimske verden i stand til at holde på ilden, mens hemmeligheden bag, hvordan man tænder ilden er næsten gået tabt. Billedligt er det Sufi mestrene, der bevarer den viden, og videregiver, hvordan man tænder ilden fra mester til mester. Den autentisk godkendt sufi lærdom overføres og transmissionskæden *silsilla* kan spores tilbage til budbringeren Muhammed *fred og velsignelse være med ham og hans familie*. Den profetiske hemmelighed, mester og disciple forholdet, og initiationen til højere lærdom er stærkt bevogtet. Men den omhyggelige videnskab bag dette, er årsagen til, hvorfor sufismen har overlevet og deres lærdom fortsat er bevaret. En ægte mester besidder både mirakler *Kiramet* og lærdom *Irshad*¹². Det er med mirakler og lærdom fra mesteren, at en discipel vejledes på vejen. Ifølge sufi mesteren Sheikh Asaf, det at lære at gå på vejen og blive oplyst er afhængig på at egoet bliver opløst. At fjerne egoets bånd kræver, at man bevidst og aktiv praktiserer tre dyder: intet behov for anerkendelse eller behov fra den materialistiske verden *Faqr*, at tjene omgivelserne i guds navn *Hizmet* og at udøve den bedste adfærd *Adab*. Det er med disse tre dyder *Faqr*, *Hizmet* og *Adab*, at en sufi personificerer den skjulte lærdom - åbenbaringen af den universelle kærlighed *Ishk*. Der er også de heldige få, som når endnu længere på vejen, og opnår en bevidsthed, som bryder med tid og identitet - Sandelig dette er den Muhammedanske vej. Ifølge en hadith forkyndt af budbringeren Muhammed *fred og velsignelse være med ham og hans familie*:

---

⁹ Strofen *Blazing Fire* er fra en ikke udgivet digte samling skrevet af Benjamin Bacht.

¹⁰ *Studies in Ancient Technology*, Bind 4 af Robert James Forbes s. 2

¹¹ *Collections Vol 8*, Oplag 1 af *Collections*

¹² *Sufi Code of Conduct* af Sheikh Asaf, s. 63

”Sandelig der er et styk kød, når det er sundt så er hele kroppen sundt, og når det er korrump så er hele kroppen korrump. Og sandelig det er hjertet.”

Hadith¹³

Der er fire kamre i hjertet, og allegorisk i hvert kammer er der en skat. Disse skatte indeholder evnen til at få dybere indsigt og en bevidsthed, som rækker udover det tilsyneladende. Den første skat er

---

¹³ An Nawawis Forty Hadith, oversat af Ezzeddin Ibrahim & Denys Johnson-Davies, s. 42

den islamiske lovgivning *Sharia*, den anden skat er den spirituelle vej *Tariqa*, den tredje skat er opvågning *Haqiqa* og den fjerde skat er højere indsigt *Marifa*. Sat op i følgende rækkefølge *Sharia*, *Tariqa*, *Haqiqa* og *Marifa*, kan det betegnes, som en kort optegning af hovedkernen i *tassuwuf*, også kaldet Sufisme. En der praktiserer *tassawuf*, er en person, der aktivt søger efter at tilnærme sig det metafysiske. Dog er målet ikke noget man begriber med ens sanser. Heri kommer et afgørende element i sufismen, at sufierne er vejledt og instrueret ved hjælp af en sand mester. Et vigtigt værktøj i sufismen er at meditere, reflektere og ihukomme, disse værktøjer gavner processen i at etablere en inderlig gudsbevidsthed.

Der ihukommer Gud, når de står, sidder og ligger ned, mens de grunder over skabelsen af himlene og jorden: "Herre! Dette har Du ikke skabt for intet. Højlovet være Du! Beskyt os mod Ildens straf!

Sura Nisa, fra Koranen¹⁴

Sufierne praktiserer ikke kun ihukommelse i en statisk position, men også dynamisk. Det er i bevægelsen at Sufien integrerer både sandhed og skønhed, og som gør det muligt at opnå dyb indsigt. De omridset skridt i *Tassawuf*, er først og fremmest at mestre blokbogstaverne, før at man kan gå videre til kursiv. Når kursivt er lært, så er man i stand til at udvikle sin egen stil og skriften bliver levende.

Idet man prøver at opnå succes og nyde livet, så vil man blive gjort opmærksom på at livet ikke er permanent. Selv den mindste subatomisk partikel og de største himmellegemer er i konstant bevægelse, og er betinget af fortid, nutid og fremtid. Når hændelser i den tilsyneladende virkelighed passere, vil mindet kun blive tilbage. I smerte eller med glæde væves billedtæppet, som i øjeblikket fremhæver den temporale eksistens. I søgen efter at udtrykke sandhed og skønhed i enhver situation, opnås et mindeværdigt billedtæppe, som er farverigt og fuld af forundring. Intet billedtæppe er det samme, da ethvert individ er lige så unikt som et fingeraftryk. Når billedtæppet er farverigt og udtrykt smukt, vil klarhed skinne igennem, og det fjerne og det nære bliver som en. Så kan *Sharia*, *Tariqa*, *Haqiqa* og *Marifa* demonstreres uden besvær. Det sker når kombinationerne i hjertet er korrekte, at man kan dreje nøglen, og åbne op til en hel ny virkelighed, hvor sanser og tid ikke længere er til, først der begynder åbenbaringerne.

---

¹⁴ Koranen i ny dansk oversættelse, oversat af Ellen Wulff, s. 65

Han har prentet troen i deres hjerte og styrket dem med ånd fra sig selv.

***Sura Mujadila, fra Koranen*¹⁵**

Den spirituelle bestræbelse opmuntret af sufierne kan reflekteres i lidelseshistorien om Imam Husein og de 72 martyrer af Karbala. Budskabet er ikke alene et udtryk for opstand mod uretfærdighed, men en forkyndelse om kærligheden. En sejr vundet gennem tab kan virke paradoksalt, og det forventes at et *deus ex machina*¹⁶ plot vil opstå og sikre en lykkelig slutning, men det forekom ikke. At give op på lysten til at dyrke det verdslige, for at overgive sig til det hinsides, er en handling, der viser sand sikkerhed i ens tro. At forpligte sig til ubetinget kærlighed og vilje til at omfavne det hinsides, kan virke som et skræmmebillede. Det er nok derfor, at det er en vej som kun få udvalgte forsøger sig på, og endnu færre når frem til en fuldstændig erkendelse til det højere.

*Open the doors and windows, listen to the steps of light,
For He is closer to you than your most secret hopes,
Stop talking, listen more – for He just might
Be listening to you in front of your open doors.*¹⁷

af Sheikh Asaf

ENHEDSLÆREN INDENFOR SUFISME

”Jeg var en skjult skat; og ønskede at blive kendt. Så skabte Jeg for at blive kendt.”

***Hadith Qudsi*¹⁸**

Den metafysiske virkelighed af det guddommelige er anslået til at være ubegribelig, og den teologiske bearbejdelse af emnet er begrænset og bundet af dogmatisk retorik. Selvom det guddommelige almagtsbegreb knytter sig stærkt til den islamiske trosforståelse, har sufi'en en interesse i at udforske emnet, så at det bryder med den kulturelle konstruerede begrebsverden. Den transcenderende tilgang er for at bryde ud af kredsbanerne og bevæg sig ud i *terra incognita*¹⁹. Et yderligere aspekt i tilnærmelsen til det *Ene* og dyrkelse af *enhedslæren* er, at sufi'en bestræber sig gennem empirisk søgen i at opfange refleksion af det guddommelige i den tilsyneladende virkelighed. Den epistemologiske undersøgelse om vished er opdaget gennem negation af tvivl, og der hermed

---

¹⁵ Koranen i ny dansk oversættelse, oversat af Ellen Wulff, s. 437

¹⁶ Begreb fra antikkens teater, som angav, at en gud i slutningen af et drama gjorde sin entré fra himlen vha. scenemekanik og greb afgørende ind i handlingen.

¹⁷ The Key to the 99 Secret Gates, af Shaykh Asaf s. 200

¹⁸ The Tao of Islam: A Sourcebook on Gender Relationships in Islamic Thought, af Saciko Murata, s. 62

¹⁹ Terra incognita: betyder på latinsk ukendt landområde

fremmer den ontologiske klarhed. Yderligere for at etablere nærhed til det guddommelige, så er det afhængigt af et reciprok bånd mellem skabelsen og det hinsides. Derved, bliver den proaktive søger, fortrolig og forenelig med de guddommelige kendetegn, som fører individet hen mod den universelle kærlighed.

”Tag et skridt hen mod Mig, og Jeg vil tage ti skridt hen mod dig. Gå hen mod Mig, og Jeg vil komme løbende hen mod dig.”

Hadith Qudsi²⁰

CENTRALE RELIGIØSE TEKSTER

Primære religiøse skrift som World Sufi Foundation hæfter sig til er det sidste testamente Koranen, samt anerkendte tilkoblingsskrifter, som giver indsigt i det koraniske, abrahamiske og muhammadanske spirituel livsanskuelse. Desuden er Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente benyttet og respekteret som religiøse skrifter.

---

²⁰ Sahih al-Bukhari 7405, Book 97, Hadith 34